

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

De cœlesti ac ęterna felicitate sanctorum 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

DE VITA SPIRI. 519

vnoquoque nostrum, quoniam in ipso sumus, mouemur & viuim⁹, & ipse omnibus intimus est, cunctaque penetrat. Ipse siquidem de se loquens: Cœlum, ait, & terram ego impleo. Sin autē solitudo nostra misera, erimus. *Hiere. 23.* que infeliliter soli, non feliciter solitarij.

SEQVVTVR SEPTEM
*feriarum meditationes
vtilissima.*

*Dominico die meditandum de coelesti
atque eterna felicitate sanctorum. Articulus. X.*

culus non vidit, nec au *Die domi-*
ris audiuit neque in cor ho- *nico quid*
minis ascenderunt, quæ *meditandū.*
præparauit Deus electis *Esaie 64.*
suis. Quid enim præparauit beni- *1. Cor. 2.*
gnissimus Deus diligentibus se nisi
seipsum? Porro ipse inuisibilis est
audiri que nequit & comprehendi nō
valet. Non nobis præparauit creatu-
ram aliquam seu bonum finitum, sed
seipsum

*Iohan. i.
Rom. ii.
Gaudium
quid sit.*

seipsum ut eum videamus, diligamus ac possideamus, ipsoque fruente æternaliter contentemur. Porro gaudium est diffusio animi in conceptione boni, quo itaque id quod apprehenditur: melius est magisque conueniens, & potentia apprehendens præstantior, ipsaque apprehensio clarior, eo gaudium ex huiusmodi apprehensione proueniens, plenius est atque iucundius. Deus autem sublimis, quo omnes beati fruuntur in patria, est infinita bonitas, qua adepti nil amplius appeti valet, omnem perfectionem, omnemque nobilitatem ac pulchritudinem, cum immensa plenitudine cõprehendens, estq; diuina bonitas omni creatæ menti eam cernenti conuenientissima atque dulcissima. Sed & Deus æterna & increata sapientia est, exemplarisque veritas intellectum penitus implens, & omni agnitione ac veritate adornans & felicitans. Constat ergo quod visio patriæ ex parte obiecti scilicet Dei sit summè iucunda, omnem, delectationem omnemque lætitiã ineffabiliter, incõparabiliterque præcellens. Denique intellectus dignissima ac diuinissima
potentia

DE VITA SPIRI. 521

potentia est, & vnio quoque seu apprehensio intellectus in patria clarissima est ac immediata. Erit enim facie ad faciem, & erimus tunc ei similes, quoniam videbimus eum sicuti est.

1. Iohan 3.

Contemplare o anima vt vales, quale erit gaudium videre æternam illam essentiam, & clare cognoscere, quem admodum ipsa æterna sit à nullo facta nec creata, neque dependens sed sibi ex se in se & per se sufficiens, omnia creans, intelligens, conseruans, administrans, atque gubernans. Admirabilem & incircumscripibilem & incomprehensibilem Deum per essentiam & in se ipso lucidè & clarè intelligere, & eius fontali sapientia totius vniuersi ordinem, omnemque veritatem atque secretissima intueri. Frui quoque immenso bono & id semp possidere, & quicquid desiderabile pulchrumque existit, in ipso habere, sicque æterna irradiari sapientia, & diuina impleri bonitate, vt omne desiderium intellectus & voluntatis omnino satisfietur & cõtentum reddatur. Gustare insuper diuinæ pacis dulcedinem, & amore creatoris profus absorberi, in Deum transformari, & eum semper

Contempleri Deum.

Frui Deo.

Gustare Deum.

in se complecti: neque ab eius ample-
 xu, amore, atq; aspectu vnquam pos-
 se auelli. Videre demum superbene-
 dictam trinitatem, & inspicere, quem
 admodum ab æterno patre generetur
 filius, patri coæternus, coæqualis &
 consubstantialis: quomodo etiam ab
 utroque procedat spiritus sanctus, &
 quemadmodum pater diligit filium,
 & filius patrem, atque vterque spi-
 ritum sanctum, quæ diuinarum ha-
 rum personarum mutua complacen-
 tia, nexus, amor & gloria. Postremo
 videre in Christo ex diuina, atque hu-
 mana natura, vnam constare perso-
 nam: & gloriam ac pulchritudinem
 humanitatis in Christo, & qualiter su-
 per omnē angelicā altitudinē exaltata
 sit inæstimabili excellentia, videre
 quoque gloriam atque decorē aman-
 tissimæ Dei vnicæ virginis, præelectæ
 Mariæ, & mutuam eius & filij sui fa-
 miliaritatem atque amorem: specu-
 lari quoque Hierarchias cœlestes, or-
 dinesq; angelicos, & quomodo milia
 milium ministrant creatori, deciesq;
 milies centena milia Deo assistāt, &
 quemadmodum non sit numerus mi-
 litum eius. Cernere etiā vniuersitatē
 ho-

*Contempla-
 ri vnam in
 Christo per-
 sonam.*

*Dan. 7.
 Iob. 15.*

hominum electorum, prophetarum, apostolorum, martyrum, ac confessorum, virginumque totius cœlestis militiæ inuiolabilem pacem, feruidissimam charitatem, iucundissimam societatem, inconcusibilem securitatem, æternā beatitudinem, inenarrabilem gloriam, & splendidissimam pulchritudinem: vbi impossibile est deesse quod amatur, adesse quod oditur: vbi Deus omnia implet, omnia in se trahit, & omnia possidet. Misera & infelix nimis anima, quæ propter vilissimas mundi huius delicias, propter turpissimas carnis libidines, & momentaneas delectationes ac pompas, tanto se gaudio priuat, & irā Dei pœnamque æternam acquirat. Amandus nobis es, & super omnia ardentissimè diligēdus, ô sancte creator, adorande Deus, qui pauperrimis istis vermiculis talia præparasti. Et tu ô rex Messia, ô altissime Christe, qui amissam olim beatitudinem istam, nobis nō auro neq; argento: sed proprio sanguine atque turpissima ac amarissima tua morte reparasti. *1 Pet. 1.* Cur dormis ô anima, cur mœrore consumeris, cur te accidia premit, quare nō diligis
 cur

Psal. 38.

cur non desideras, neque suspiras? Intende paulisper quæ nam tibi parentur in patria, & propter amorem illorum vilipende interim præsentis gaudia vitæ. Pensa quoniam exul & peregrina sis super terram, & cum affectu festina ad patriam. Qui namque temporales quærit delirias, & qui non quotidie æstuanti desiderio suspirat ad beatitudinem istã, non est utiq; ea dignus. Ama quoque modo hic nesciri & sperni, vt illic ab omnibus electis agnoscaris & honoreris. Non fatigatio te pusillanimum, nec pigritia legnem efficiat, pro æterna beatitudine laborantem.

*Feria secunda meditandum de
morte. Articulus XI.*

Feria secundam meditandum.

Qui se quotidie præsentem vitam, atq; vniuersam eius gloriam, cito amissurum cogitat: facile ea quæ nunc dulcia ac bona videntur contemnet, & Dei timorem incurrit: eaque congregare festinat, qua sibi in extremæ necessitatis articulo proderunt, atque egredientem animam comitabuntur. Ideoque hoc

nobis